

Устоз, мен ҳозир олтмиш ёшдаман

Image not found or type unknown



20:00 / 01.10.2021 5775

Бир киши 48 йил аввалги бошланғич синф ўқитувчисини хиёбонда кўриб қолиб, хижолатлик билан ёнига бориб: «Устоз, мени танидингизми?» деди.

— Йўқ, таниёлмадим,- деди кекса муаллим.

— Мен бошланғич синфдаги ўқувчингиз фалончи бўламан. Устоз, синфдош ўртоғимизнинг соати йўқолганди. Мен олгандим. Сиз «ҳамма жойидан турсин ва қўлларини тахтага тирасин, тинтув қиламан» дедингиз. Мен уялдим ва қаттиқ қўрқдим. Сиз ва ўртоқларимнинг юзига қандай қарайман, деб ўйлаганим сари баданимдан муздай тер қуйиларди. Шу пайт сиз яна бир буйруқ бердингиз: «Энди ҳамма кўзларини юмсин!»

Сафнинг ўртароқларида эдим. Тинтув навбати менга келди. Соатни индамай чўнтагимдан олдингиз ва тинтувни сафдаги сўнги болагача

излаштирдингиз. Кейин бизни ўрнимизга ўтқазиб, менга ҳам, бошқаларга ҳам ҳеч нарса демасдан соатни эгасига қайтардингиз.

Улғайганим сари бу ишингиз қалбимда каттариб бораверди. Устоз, мен ҳозир олтмиш ёшдаман. Бу ҳаётдаги энг катта сабоқни ўша куни сиздан олгандим. Ҳар гал эслаганимда бир сесканиб кетардим ва ўзимни сиздан қолган марҳамат ва бағрикенглик бағрида ҳис этардим. Ўзингдан, виждонингдан уялиб яшаш азоб, ундан-да даҳшатли азоб эса уялаётганингни бошқалар ҳам билиши, уларни ҳар кўрганингда хижолат бўлишинг ундан ҳам даҳшатли азоб.

Устоз, сиз менга ҳаммадан уялиб яшаш азобини раво кўрмадингиз. Бу азобни ҳис қилганимда унута олармидим, билмайман тўғриси. Лекин мени уялтирмаганингизни ҳеч қачон унутмадим, устоз!

Кекса ўқитувчи ўриндиқда ёнма-ён ўтирган собиқ ўқувчисига ўгирилиб қаради:

— У воқеани эртаси куниёқ унутиб юборгандим. Ҳозир сен айтанганингда эсладим.

Сизларга кўзларингизни юминг деганимда мен ҳам кўзларимни юмгандим. Шу ёшдаги ҳар бир бола қўл уриши мумкин бўлган янглишга қўл урган ўқувчимга нисбатан кўнглимда ёмон ўй тушмасин дегандим. У сенмидинг? Билмасдим...

Умида Азиз таржимаси